

Avsikten med texten om feodalsystemet är att deltagare skall förstå hur systemet funkar och vad det är bra till, såpass bra helst att deltagare skall kunna använda och manipulera systemet.

Detta är det sätt som det feodala systemet är tänkt att fungera på, själva grundprincipen. I verkligheten förekommer ofta undantag, delvis av praktiska skäl, men också därför att de inblandade inte sällan har makt att sätta sig upp mot lagen.

Monarken

Monarken äger allt land som finns i landet, personligen. Hon har ärvt detta av sin förälder. Vid något enstaka tillfälle kan en Monark få äganderätten genom att den föregående Monarken skriver under ett juridiskt bindande dokument. Det finns tre egentliga anledningar till att detta kan hända.

Ett: Monarken ligger för döden, eller står av annan anledning i begrepp att lämna tronen, och saknar arvinge.

Två: Monarken anser sin arvinge olämplig att axla ansvaret.

Tre: olika typer av tvång (hot om våld).

I det sista fallet handlar det naturligtvis om en statskupp eller liknande. I alla tre fallen brukar dokumentet bestridas av någon och det handlar naturligtvis aldrig om juridik utan om våld och makt, även om det spelar roll för legitimiteten hur den juridiska situationen ser ut.

Monarkens vasaller

Det feodala systemet börjar med att Monarken väljer ut ett antal vasaller som får arrendera varsin del av landet. Det vanliga är att det handlar om en geografiskt avgränsad förläning, men det finns inget som hindrar att någon får inkomsterna från hela landets järnbrytning i förläning. Den som är Monarkens vasall skaffar sig sedan ett antal egna vasaller. Ett vasall-avtal är ett juridiskt kontrakt som brukar innehålla följande komponenter.

Feodalherrens namn

Vasallens namn

Förläningens omfattning

Inköp

Återlösen

Årlig ersättning i form av:

Pengar

Levande djur

Döda djur

Spannmål

Övriga växter

Byggmaterial (Träplankor, stenar, spikar)

Tillverkade saker (Svärd, plogar, rep, byxor)

Prydnadsföremål (Flaggor, ringar)

Arbetskraft (Dagsverken)

Vasallen skall när som helst kunna bidra med:

X pilbågsskyttar (kvalitetskrav)

X sköldbärare (kvalitetskrav)

X kunskapare (kvalitetskrav)

X ryttare (kvalitetskrav)

Övrig militär materiel

Ett litet antal personer skriver ett sådant förläningsavtal med monarken, de kallas grevar och deras förlänningar kallas grevskap. Varje greve skriver sedan förläningsavtal med några som får arrendera

mindre delar av hennes stora arrende, dessa kallas baroner. Och så håller det på.

Grevar (ca 30):

Ett avtal på nivån direkt under monarken fokuserar vanligen på de senare sakerna, soldaterna och det som vasallen när som helst skall kunna bidra med. En person på den här nivån brukar ha i princip en mindre armé uppskriven där. Det som krävs i årlig ersättning av förstaringarna skall täcka monarkens personliga behov, behoven som hans stab har och de som hans privata livvakt har.

Baroner (ca 1000)

En baron har en greve som feodalherre. De brukar ha en grupp soldater och en del årlig ersättning. De allra flesta är adliga.

Svärdstagare (ca 40 000 pers)

Här är de flesta icke-adliga. En typisk svärdstagare sysslar själv aktivt med det hennes förläning handlar om. Hon är bonde, driver en gruva eller är soldat.

Bönder (ca 2 000 000 pers)

Är samlingsnamnet på den arbetande klassen. Den består nästan uteslutande av bönder, jägare, fiskare eller liknande med små arrenden på vilka de nått och jämnt kan försörja sig och på vilken de betalar ungefär en tiondel som de skickar uppåt.

De utan förläning (ca 2 000 000 pers)

Är allt från tiggare till Monarkens hovskrivare

Det finns inget som hindrar att Monarken sparar undan en liten gård som hon arrenderar ut till någon, alltså att en enskild bonde i praktiken arrenderar direkt av Monarken. Detta kallas kungsgård och ges som belöning till folk som gjort någon tjänst, ofta någon soldat.

Arrendeavtalet:

Under inköp finns kostnaden för att köpa arrendet, insatsen. Den är ofta såpass stor att det kan ta trettio år att spara ihop till den med intäkterna från arrendet. Å andra sidan kan man så snart man köpt arrendet sälja underarrendena vilket brukar generera en del intäkter. Typiskt brukar man ändå behöva ungefär tio år innan man tjänat ihop insatsen och då är ingen ränta medräknad. Det finns ingen enskild som kan lägga upp den sortens summor på en gång och det finns inga banker som man kan låna pengar av. Det är här ätterna kommer in. Det är från ätterna som folk får kapital att köpa arrenden för. Se vidare om ätter

Återlösen kan bli aktuellt under vissa omständigheter. Om vasallen dör betalas en mindre summa av länsherren tillbaka till ätten. Om länsherren kan visa att vasallen misskött sig betalas en mycket liten summa i återlösen. Om länsherren vill vräka vasallen bara för att, betalas en större summa än inköp. Beloppen specificeras i kontraktet och ofta hänvisas till praxis eller skiljedomare.